

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci

žalobkyně: **J. M.**
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem advokátní kanceláře Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 02 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. dubna 2018, č. j. KUKHK-11657/DS/2018/Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím zamítl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou ze dne 26. 1. 2018, č. j. SPR-3583/18/ZM, jímž zamítl písemné námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče jako nedůvodné, a provedený záznam bodů v registru řidičů dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně

některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), potvrdil.

II. Obsah žaloby

2. Ve včasné podané žalobě žalobce namítal, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech. Svou argumentaci rozdělil do dvou okruhů. V prvním z nich se zaměřil zejména na námitky týkající se nerespektování odvolacích důvodů žalovaným. Ten se dle jeho názoru nezabýval předloženými důkazními prostředky, jimiž byla rozhodnutí jiných odvolacích správních orgánů. Konkrétně se jednalo o rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, ze dne 22. října 2014, č. j. MSK 126113/2014, ze dne 12. listopadu 2014, č. j. MSK 121761/2014, a rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3.
3. Tato rozhodnutí však žalobce považoval za ta, jež se vztahovala ke skutkově obdobným věcem, přičemž zmiňované správní orgány u jednotlivých rozhodnutí posuzovaly i dílčí podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) z toho hlediska, zda mohou být způsobitelným podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Konstatované závěry správních orgánů obsažené v citovaných rozhodnutích (o vadách pokutových bloků způsobujících jejich nezpůsobilost být řádnými podklady pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče) tak měl vzít v potaz i žalovaný. Žalobce rovněž vyjádřil přesvědčení, že by mezi krajskými úřady měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných a z hlediska právní jistoty považoval za nemyslitelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným. V závěru tohoto okruhu námitek poukázal na zásadu legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.
4. Druhým okruhem žalobních námitek žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalobce zprvu upozornil na ta rozhodnutí v blokových řízeních (v žalobě identifikována číslem série a číslem bloku; nejednalo se však o rozhodnutí, která by se týkala žalobce), která nesplňují dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Žalobce je toho názoru, že by z rozhodnutí měly být patrný údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle jeho názoru naprosto nesprávný. Doplnil, že: *„Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakéhokoli orgánu veřejné moci.“*
5. Na podporu těchto tvrzení poukázal na několik situací týkajících se protiprávních jednání přestupců (konkrétně překročení nejvyšší povolené rychlosti a porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem) a vymezil, jaké formulace popisu přestupkového jednání v rozhodnutí jsou v těchto vzorových případech nedostatečné. Rovněž musí být z rozhodnutí naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.

6. Konečně se žalobce věnoval konkrétně i vadám jednotlivých podkladů pro záznam bodů do registru řidičů:
7. K pokutovému bloku **ze dne 27. 10. 2017** namítl, že v kolonce „*uložena za přestupek podle §*“ je uveden údaj „125c/1k“. Rozhodnutí dle něho obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (zda k přestupku došlo na soukromém pozemku či veřejné pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupku, jelikož není uvedena kilometráž komunikace ani vylíčeno přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „*telefon*“, přičemž žalobce shledal, že takto vymezený údaj nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Právní kvalifikace v kolonce pro vylíčení události je uvedena chybně: „§ 7/1c z.č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace má být „§ 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích...“ Žalobce uzavřel, že pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.
8. Ohledně pokutového bloku **ze dne 13. 12. 2016** namítl, že v kolonce „*uložena za přestupek podle §*“ je uveden údaj „125c/1k“. Rozhodnutí dle něho obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (zda k přestupku došlo na soukromém pozemku či veřejné pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupku, když není uvedena kilometráž komunikace ani vylíčeno přesné místo spáchání přestupkového jednání. Popis skutku je ve formátu „*neužil bp*“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Chybně je uvedena právní kvalifikace „§ 6/1a z. č. 361/2000 sb“, přičemž správně by mělo být „§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
9. K pokutovému bloku **ze dne 24. 8. 2016** namítl, že v kolonce „*uložena za přestupek podle §*“ je uveden údaj „125c/1k“. Rozhodnutí dle něho obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (zda k přestupku došlo na soukromém pozemku či veřejné pozemní komunikaci), není zřejmé jednoznačné místo spáchání přestupku, když není uvedena kilometráž komunikace ani vylíčeno přesné místo spáchání přestupkového jednání. Popis skutku je ve formátu „*pásky řidič*“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Chybně je uvedena právní kvalifikace „§ 6/1a z. č. 361/2000 sb“, přičemž správně by mělo být „§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
10. Námitky, které uplatnil ohledně pokutového bloku **ze dne 3. 6. 2016**, byly následující. V kolonce „*uložena za přestupek podle §*“ je uveden údaj „125c/1f4“. Rozhodnutí dle něho obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (zda k přestupku došlo na soukromém pozemku či veřejné pozemní komunikaci), není vymezené jednoznačné místo spáchání přestupku, když není uvedena kilometráž komunikace ani vylíčeno přesné místo spáchání přestupkového jednání. Popis skutku je ve formátu „*rychlost*“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. V rozhodnutí dále absentuje uvedení přidružené právní normy, která předpokládá postižitelnost překročení nejvyšší

dovolené rychlosti v obci, ta měla pravděpodobně vymezena ve formátu: „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích...“

11. K pokutovému bloku **ze dne 18. 4. 2016** namítl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“. Rozhodnutí dle něho obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (zda k přestupku došlo na soukromém pozemku či veřejné pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupku, když není uvedena kilometráž komunikace ani vyličené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Popis skutku je ve formátu „Rf“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. V rozhodnutí dále absentuje uvedení přidružené právní normy, která předpokládá postižitelnost překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, ta měla být pravděpodobně vymezena ve formátu: „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích...“
12. Žalobce je toho názoru, že citované pokutové bloky nejsou způsobilé být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Přestupky totiž nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny. Žalobce kromě toho upozornil krajský soud opětovně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. srpna 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Zde je konstatováno, že pokutové bloky nelze posuzovat s rigidní přesností, přesto by však měl být konkrétní jednání v bloku popsáno dostatečně určitě, že nebude zaměnitelné s jednáním jiným. Stane-li se tak s pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to ničeho nemění. Žalobce uzavřel, že nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ shora citovaných pokutových bloků.
13. Z výše uvedených důvodů požadoval napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení včetně povinnosti zavázat jej k náhradě nákladů řízení.
14. Žalobce zároveň požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Krajský soud pouze doplňuje, že této žádosti bylo vyhověno usnesením ze dne 1. 6. 2018, č. j. 30A 65/2018-61, které nabylo právní moci dne 4. 6. 2018.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

15. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 4. 6. 2018 plně odkázal na žalované rozhodnutí, v němž se, dle jeho názoru, věci podrobně zabýval. Dospěl k závěru, že podklady pro záznam bodů, tj. oznámení o uložení pokut v blokových řízeních, rozhodnutí o přestupku a kopie pokutových bloků splňují náležitosti pro záznam bodů, počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchaným přestupkům, rozhodnutí jsou pravomocná. Žalovaný zaznamenal následující přestupky, podle kterých žalobce dosáhl 12 bodů:
 1. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne **27. 10. 2017**, přestupek dle §125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu – držení telefonního zařízení. Rozhodla PČR Ústí nad Orlicí, č. j.: KRPE-84771/PŘ-2017-171106 - **2 body**.
 2. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne **13. 12. 2016**, přestupek dle §125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu – nepřipoután

bezpečnostním pásem. Rozhodla PČR Žamberk č. j. KRPE-105310/PŘ-2016-171117 - **3 body**.

3. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne **24. 8. 2016**, přestupek dle §125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu – nepřipoután bezpečnostním pásem. Rozhodla PČR Žamberk, č. j. KRPE-71881/PŘ-2016-171117 - **3 body**.
4. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne **3. 6. 2016**, přestupek dle §125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu – překročení povolené rychlosti. Rozhodla Městská policie Litomyšl, č. j. 32/16 – **2 body**.
5. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne **18. 4. 2016**, přestupek dle §125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu – překročení povolené rychlosti. Rozhodla Městská policie Česká Třebová, č. j. 8185/2016/MP/BUCH/PDP/86 – **2 body**.
16. Žalovaný připomněl, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. V případě, že jsou uvedeny pochybnosti o údajích zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. V daném případě si správní orgán I. stupně vyžádal příslušné pokutové bloky. Má za to, že tyto obstojí jakožto způsobilé podklady pro potvrzení údajů, které vedly k záznamu bodů. Na základě výše uvedených skutečností navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když k takovému postupu udělili účastníci řízení souhlas postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. O věci usoudil následovně.
18. Předně krajský soud připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu; k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, 5 č. j. 7 Afs 104/2004-54, nebo např. rozsudek téhož soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42. „Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za stěžovatele. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 Afs 57/2011-95, ze dne 22. 4. 2014, č. j. 2 Ads 21/2014-20, ze dne 27. 10. 2010, č. j. 8 As 22/2009-99, ze dne 18. 6. 2008, č. j. 7 Afs 39/2007-46, ze dne 17. 12. 2008, č. j. 7 As 17/2008-60)“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2019, č. j. 7 Afs 158/2019-37). Byť v tomto případě se jednalo o jednání před Nejvyšším správním soudem, lze však konstatovat, že tato problematika se vztahuje i

k rozhodování před soudem krajským. (veškerá judikatura Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozhodnutí je dostupná na www.nssoud.cz).

19. Jestliže tedy žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Toto stanovisko zaujal i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, který konstatoval, že: *„Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby... . míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*
20. Krajskému soudu v návaznosti na shora uvedené nezbyvá než konstatovat, že první žalobní námitka je zcela abstraktního charakteru. Žalobce nijak nespécifikoval a nepoukázal na žádnou konkrétní souvislost s jeho osobou. Takto podaná námitka vůbec nereaguje na odpovídající skutkové okolnosti projednávané věci. Obecnost takto formulované žalobní námitky znemožňuje soudu, aby na ni konkrétněji reagoval. V podané žalobě bylo totiž pouze stroze uvedeno, že se odvolací orgán nezabýval předloženými důkazními prostředky, aniž by žalobce jasně vyjádřil spojitost těchto důkazních prostředků s jeho řízením. Krajský soud z obsahu správního spisu zjistil, že oním důkazním prostředkem měla být rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. dubna 2014, č. j. MSK 49924/2014, rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. října 2014, č. j. MSK 126113/2014, rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 12. listopadu 2014, č. j. MSK 121761/2014, a rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3 (připojená rovněž k žalobě). Je třeba znovu podotknout, že uvedená rozhodnutí se nijak konkrétně osoby žalobce netýkají. Nemají žádnou přímou skutkovou spojitost s věcí, o níž je jednáno. Žalobce krajskému soudu poskytl k úvaze pouze příkladná rozhodnutí správních orgánů, a to bez jakéhokoliv bez dalšího komentáře. V tomto případě by ale bylo záhodno uvést, v čem přesně spatřuje souvislost a provázanost s danou věcí. Krajský soud podotýká, že je to právě individualizace a jasná specifikace námitek ze strany žalobce, která vede správní orgány, a posléze rovněž správní soudy, k povinnosti na konkrétní námitky a výhrady jasně a konkrétně reagovat.
21. Další žalobní námitka se týkala přezkumu konkrétních pokutových bloků žalobce. Krajský soud podotýká, že stěžejní je pro dané řízení otázka přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu, zvláště pak rozsah tohoto přezkumu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o

provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

22. V tomto směru lze taktéž poukázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Konkrétně v rozsudku ze dne 6. srpna 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, stanovil rozsah řízení o námitkách následujícím způsobem: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší a než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů, jak správně uvádí stěžovatel.*“
23. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59).
24. Konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu dále zastává názor (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého „*rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).*“

25. Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku č. j. 7 As 94/2012-20, „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“
26. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013. č. j. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“
27. Nutno připomenout, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.
28. Žalobce v nyní projednávané věci namítal, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny a že tedy není patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací. Krajský soud však poznamenává, že sám žalobce v otázce této problematiky odkazoval na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, jenž svým obsahem pokračuje ve výše uvedeném názorovém proudu Nejvyššího správního soudu, týkajícím se této otázky. S poukazem na svoji dřívější judikaturu například výslovně pod bodem

[22] uvedl, že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“ Žalobce se proto mylí, pokud z citovaného rozsudku dovozuje nepřipustnost strohých a zkratkovitých formulací.

29. V dané věci posuzoval krajský soud s ohledem na obsah žaloby zákonnost a správnost postupu správních orgánů při posuzování podkladů pro záznam bodů u žalobce do registru řidičů celkem v pěti případech přestupků spáchaných a projednaných v blokovém řízení ve dnech 27. 10. 2017, 13. 12. 2016, 24. 8. 2016, 3. 6. 2016 a 18. 4. 2016.
30. Krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo nebo datum narození, jeho adresa místa pobytu, je uvedeno ověření totožnosti dle řidičského průkazu, na všech pokutových blocích je jeho podpis (což ostatně ani nerozporoval) s tím, že souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení. Každý pokutový blok je opatřen otiskem razítka Policie České republiky.
31. Krajský soud předesílá, že z obsahu pokutových bloků, konkrétně z popisu místa, kde mělo dojít ke spáchání předmětných přestupků (v podrobnostech níže), mu nevznikla nejmenší pochybnost v tom směru, že by snad přestupky byly spáchány na soukromém pozemku, což žalobce spojuje s otázkou věcné příslušnosti orgánu rozhodujícího v blokovém řízení. Nutno ovšem říci, že bez jakékoliv konkretizace. Tuto otázku nastoluje ryze v obecné a hypotetické rovině. Ani u jednoho ze spáchaných přestupků nepřišel žalobce s konkrétním tvrzením, že by snad k přestupku mělo dojít na tom kterém (jím označeném) soukromém pozemku. Žalobce neuvedl ani jedinou indicii, že by příslušníci Policie České republiky měli v přezkoumávaných případech důvod provádět (a prováděli) kontroly mimo veřejné komunikace.
32. Dále krajský soud předesílá, že neobstojí námitka týkající se vadné právní kvalifikace přestupků. Žalobce namítal, že na pokutových blocích je specifikována jako „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“ nebo „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. S ohledem na shora citované právní závěry plynoucí z judikatury Nejvyššího správního soudu považuje krajský soud takovou právní kvalifikaci spáchaného přestupku za naprosto jasnou a dostačující. Je nepochybné, že žalobce v takových případech spáchal přestupek vymezený v § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4, nebo přestupek vymezený pod písmenem k) § 125c odst. 1 zákona o silničním provozu. Tytéž závěry platí, i pokud jde o formulaci „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů“, neboť je zcela jasné, že řidič motorového vozidla v takovém případě porušil povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a obdobně i „§ 7/1c z. č. 361/2000 Sb. – řidič držel za jízdy v ruce telefon“. Konečně stejně tak není nutné trvat vždy na formulaci právní kvalifikace „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“, jak požadoval žalobce. Je třeba trvat na tom, aby bylo každému po přečtení údajů na pokutovém bloku na první pohled zřejmé, jakého jednání se pokutovaný řidič dopustil a na základě jakého ustanovení zákona o silničním provozu

je v takovém případě pokutován. Všechny údaje napsané na pokutových blocích zcela jasně určují, o jaké jednání žalobce šlo a jakou sankci za toho jednání obdržel.

33. Krajský soud rovněž konstatuje, že ze shora citované judikatury Nejvyššího správního soudu neplyne, že by při popisu místa spáchání přestupku bylo nutné na pokutovém bloku vypisovat např. číslo popisné domu nebo jiné stavby v ulici (nebo v obci, pokud ta na ulice členěna není), u něhož (nebo poblíž něhož) mělo k přestupkovému jednání dojít; stejně jako není nutné vypisovat, kterým směrem přestupce jel či kilometrové místo komunikace. Uvedení takových doplňujících údajů v pokutovém bloku může být jistě za určitých okolností účelné, nelze je však mít za povinné. Takové požadavky považuje krajský soud za naprosto přepjaté a nedůvodné, zcela se míjející se smyslu blokového řízení, kterým je rychlé vyřízení přestupku na místě za situace, pokud přestupce spáchání přestupku uznává a s vyřízením věci formou blokového řízení souhlasí. Lze očekávat, že pokud by na pokutovém bloku byly ze strany policistů či strážníků uvedeny chybné nebo neurčité údaje ohledně místa spáchání přestupku (a to i např. v tom směru, že byl spáchán na soukromém pozemku – viz shora), přestupce by takový pokutový blok neměl v rámci důvodně předpokládaného střežení si svých práv podepisovat. Pokud tak učiní, dává tím nepochybně najevo souhlas s jeho obsahem, tedy i s tím, že obsah pokutového bloku je pro něj srozumitelným.
34. Ve světle shora uvedeného krajský soud přistoupil k posouzení náležitostí jednotlivých pokutových bloků, které byly žalobcem zpochybňovány.
35. **Pokud jde o přestupkové jednání ze 27. 10. 2017**, krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že na pokutovém bloku je vyplněna doba spáchání přestupku (11:38 hod) a místo (včetně označení obce, čísla komunikace a č. p. domu, před kterým došlo k přestupku – „před čp. 4“), je uvedena registrační značka vozidla a přestupek je popsán jako „§ 7/1c z. č. 361/2000 Sb. – řidič držel za jízdy v ruce telefon“. Není tedy pravdivé žalobcovo tvrzení, že u popisu skutku bylo uvedeno pouze zkratkovitě „telefon“ a že není vyličené přesné místo spáchání přestupku. Vzhledem k celkovému obsahu bloku lze dospět k jednoznačnému závěru (navíc to bylo vyjádřeno i slovně), že žalobce při řízení motorového vozidla držel za jízdy telefon. Vymezení protiprávního jednání vyplývá ze shora uvedeného popisu přestupkového jednání a současného odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu, z něhož plyne, o jaké porušení zákona o silničním provozu se jednalo. Údaje zde uvedené jsou tedy zcela srozumitelné a odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován. Není tedy dle krajského soudu pochyb o tom, jakého deliktního jednání po stránce skutkové se žalobce dopustil a jaká je jeho právní kvalifikace. Dále je uvedena výše pokuty a jméno, příjmení, identifikační číslo a podpis kontrolujícího policisty, stejně jako podpis žalobce.
36. **Pokud jde o přestupkové jednání ze dne 13. 12. 2016**, krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že na pokutovém bloku je vyplněna doba spáchání přestupku (12:20 hod) a místo (včetně označení obce a ulice), je uvedena registrační značka vozidla a přestupek je popsán jako „za jízdy nebyl připoután bezp. pásem, čímž porušil § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“. Není tedy pravdivé žalobcovo tvrzení, že popis skutku byl ve formátu „neužil bp“. Pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“. Dle krajského soudu není pochyb o tom, jakého deliktního jednání po stránce skutkové se žalobce dopustil a jaká je jeho právní kvalifikace. Dále je uvedena výše pokuty a jméno, příjmení, identifikační číslo a podpis kontrolujícího policisty, stejně jako podpis žalobce.

37. **Pokud jde o přestupkové jednání ze dne 24. 8. 2016**, krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že na pokutovém bloku je vyplněna doba spáchání přestupku (10:12 hod) a místo (včetně označení obce a ulice), je uvedena registrační značka vozidla a přestupek je popsán jako „*nebyl za jízdy připoután bezp. pásem, čímž porušil § 6/1a zák. č. 361/2000 Sb.*“ Ani v tomto případě není pravdivé tvrzení žalobce, že popis skutku byl ve formátu „*pásky řidič*“. Pokuta byla uložena za přestupek dle „*§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.*“ Je tak zcela zřetelné, jakého deliktního jednání po stránce skutkové se žalobce dopustil a jaká je jeho právní kvalifikace. Dále je uvedena výše pokuty a jméno, příjmení, identifikační číslo a podpis kontrolujícího policisty, stejně jako podpis žalobce.
38. **Pokud jde o přestupkové jednání ze dne 3. 6. 2016**, krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že na pokutovém bloku je vyplněna doba spáchání přestupku (14:26 hod) a místo (včetně označení obce a ulice), je uvedena registrační značka vozidla a přestupek je popsán jako: „*překročení nejvyšší dovolené rychlosti 52(49)/30*“ Není tedy pravdivé žalobcovo tvrzení, že u popisu skutku bylo uvedeno pouze zkratkovitě „*rychlost*“ a že není vylíčené přesné místo spáchání přestupku. Vzhledem k celkovému obsahu bloku lze dospět k jednoznačnému závěru (navíc to bylo vyjádřeno i slovně), že žalobce při jízdě v úseku, kde platila dovolená rychlost 30 km/h tuto povinnost porušil, a to po zvážení odchylky měření +/- 3 km/h o celých 19 km/h (tuto informaci lze zřetelně vyčíst z údajů „*52(49)/30*“). Vymezení protiprávního jednání vyplývá ze shora uvedeného popisu přestupkového jednání a současného odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu, z něhož vyplývá, o jaké porušení zákona o silničním provozu se jednalo. Údaje zde uvedené jsou tedy zcela srozumitelné a odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován. Krajský soud nemá pochyb o tom, jakého deliktního jednání po stránce skutkové se žalobce dopustil a jaká je jeho právní kvalifikace. Dále je uvedena výše pokuty a jméno, příjmení, identifikační číslo a podpis kontrolujícího policisty, stejně jako podpis žalobce.
39. **Pokud jde o přestupkové jednání ze dne 18. 4. 2016**, krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že na pokutovém bloku je vyplněna doba spáchání přestupku (9:15 hod) a místo (včetně označení obce a části obce), je uvedena registrační značka vozidla a přestupek je popsán jako: „*rychlost*“. Žalobcovo tvrzení, že u popisu skutku bylo uvedeno pouze zkratkovitě „*RJ*“, tak nebylo založeno na pravdě. Vzhledem k celkovému obsahu bloku lze dospět k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 18. 4. 2016 v 9:15 hod při jízdě v obci Česká Třebová, konkrétně v části obce Lhotka, tedy v úseku, kde platila dovolená rychlost 50 km/h, tuto povinnost porušil. To pak vyplývá zejména z výše uvedeného vymezení přestupku – „*rychlost*“ a správně doplněné kvalifikace přestupkového jednání odkazem na ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) 4 zákona o silničním provozu, které uvádí, že: „*Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h*“. V souhrnu je tak zcela zřetelné, čeho se měl žalobce dopustit a přestupkové jednání je kvalifikováno takovým způsobem, že nemůže dojít k jeho záměně s jiným skutkem. Dále je uvedena výše pokuty a jméno, příjmení, identifikační číslo a podpis kontrolujícího policisty, stejně jako podpis žalobce. Krajský soud doplňuje, že pro úplnost by bylo vhodnější doplnit do pokutového bloku i hmotněprávní povinnost, jež měla být porušena, tedy vymezit, že se jednalo o porušení ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, nicméně jeho absence v tomto případě a za takto vymezených informací v pokutovém bloku nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost. Vzhledem k výše

uvedeným judikaturním závěrům týkajícím se nároků na vyplňování pokutových bloků pak i tento pokutový blok ob stojí.

40. S nedůvodností většiny dalších žalobcových výtek vůči náležitostem pokutových bloků se krajský soud již vypořádal výše.
41. Krajský soud proto uzavírá, že všechny shora popsané specifikace přestupkových jednání splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo. Zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.
42. S ohledem na shora uvedené musel krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

43. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 27. února 2020

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: R. V.